

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: hk@laserdisken.dk

Aalborg 9/3-2007

Til Folketingets Kulturudvalg
Folketinget
1147 København K

Kulturudvalget
KUU alm. del - Bilag 152
Offentligt

*It ain't what you don't know that gets you into trouble.
It's what you know for sure that just ain't so.*

Mark Twain

Afsluttende orientering og forslag om retssikkerhed

*** Jeg takker for muligheden for at foretræde for Retsudvalget og Kulturudvalget. Jeg vil aftale et foretræde med Jørgen Nielsen. Siden mit sidste brev er fogedrettens behandling af sagen afsluttet med, at Procesbevillingsnævnet har givet afslag på kæretiladelse til Højesteret.

Justifikationssagen mod Laserdisken ApS er begyndt. Onsdag den 7. marts 2007 blev sagen i den forbindelse for første gang drøftet med en dommer, idet det ikke blev tilladt under fogedrettens behandling - og efter ialt 1 år, 3 måneder og 10 dage.

Jeg vedlægger følgende artikler fra Nordjyske Stiftstidende:

- 1) 6. marts 2007: Bondefanget af byretten
- 2) 7. marts 2007: Laserdiskens ejer skal og skal ikke for retten
- 3) 23. januar 2006: Første side af svarskriftet i justifikationssagen
- 4) 13. juli 2006: Første side af min partsforklaring til Landsretten

Resumé og problemstilling - fogedforbud mod et tomt selskab:

I dagene omkring ophavsretslovens behandling i 2002 drev jeg forretning i et anpartsselskab, jeg havde oprettet som beskyttelse, fordi min personlige virksomhed var involveret i en række retssager. Jeg vandt en vigtig retssag mod Told & Skat og ønskede derefter bare fred. Jeg opgav at slås mod videobranchen om udlejning af LaserDiscs, og jeg valgte at respektere den nye lov i overensstemmelse med branchens egen fortolkning jfr. advokat Johan Schlüters brev til kulturudvalget den 29. oktober 2002. Den 12. februar 2003 meddelte jeg de enkelte selskaber i Foreningen af danske Videogramdistributører, at jeg ville respektere et eventuelt forbud.

Jeg forventede derefter ikke flere problemer, så med virkning fra den 30. juni 2004 afviklede jeg selskabet igen og overtog dets aktiver - bortset fra selskabets retssag om gyldigheden af infosoc-direktivet. Jeg meddelte Told & Skat, at selskabet ville blive lukket, når retssagen ved EF-domstolen var slut.

Advokat Johan Schlüter har siden fortrudt både sit brev til kulturudvalget og sit løfte under ekspertmødet den 13. november 2002. FDV anlagde sag baseret på en *ny skærpet* fortolkning.

FDV anlagde ikke en normal sag for at afprøve den nye fortolkning. FDV rekvirerede en uvarslet ransagning, så jeg hverken kunne komme til orde eller forberede mig. Ransagningen blev gennemført, selvom min advokat ikke kunne være til stede. Jeg sendte bud efter journalist Lars Borberg, fordi jeg ønskede et vidne, men han blev bortvist af FDVs advokat Lars Segato. Fogeden forbød mig uden anden begrundelse end FDVs anmodning at returnere omkring 2000 lovligt udgivne film, som jeg havde importeret fra USA i god tro.

*** Sidste brev er omdelt på KUU alm. del – bilag 117

Først da jeg modtog fogedrettens skriftlige afgørelse og FDVs stævning, kunne jeg se, at FDV havde anklaget anpartsselskabet, og at det var anpartsselskabet, der var stævnet. Ingen havde checket cvr-nummeret i cvr-registret eller forhørt sig hos Paramount, som jeg handlede med. FDV havde stævnet og fået nedlagt fogedforbud mod den forkerte, nemlig et tomt selskab.

Som det første gjorde jeg opmærksom på dette i svarkriftet den 23. januar 2006, og som det første gjorde jeg opmærksom på dette i den skriftlige forklaring, som var den eneste "bevisførelse", som Vestre Landsret tillod i kæremålet.

Jeg har tidligere forklaret, at Vestre Landsret alene udsatte sagen på EF-domstolens dom for med tilbagevirkende kraft at retfærdiggøre, at byretten havde foretaget en ransagning på grundlag af en lov af tvivlsom gyldighed (på tidspunktet).

Vestre Landsret stadfastede fogedrettens afgørelse baseret på fogedrettens fejltagelse, og ikke på de faktiske omstændigheder. Ransagningen var netop *ikke* foretaget hos Laserdisken ApS, og de beslaglagte film tilhørte *ikke* Laserdisken ApS.

Procesbevillingsnævnet kunne hverken se noget principielt i mit ønske om at få mindst én retssag eller at få afprøvet, om man med tilbagevirkende kraft kan opfylde kravet om sikkerhed for, at der eksisterer en ret, der eventuelt kan være krænket.

Jeg deler ikke Peter Skaarups tillid til domstolene. Min erfaring er, at afgørelser truffet uden bevisførelse er det samme som ingen afgørelse, og min erfaring er, at Procesbevillingsnævnet automatisk giver afslag på tilladelse til at prøve en sag ved Højesteret.

Hvem vil forsvare Vestre Landsret (andre end procesbevillingsnævnet)?

Idag kan jeg ikke lukke Laserdisken ApS, fordi selskabet er involveret i en retssag på grund af et forbud mod salg, selvom selskabet ikke har importeret eller solgt én eneste film siden juni 2004 og står foran lukning. En lukning, som altså ikke kan gennemføres alene på grund af Vestre Landsrets forbud mod et salg, der ophørte to år tidligere.

I justificationssagen har FDV forsøgt at lappe fejlen ved i et processkrift af januar 2007 at angive to sagsøgte, nemlig både Laserdisken ApS og mig personligt. Det har jeg protesteret mod, og nu skal byretten tage stilling til, om jeg personligt og uden at være stævnet også kan anses for at være omfattet af et forbud mod anpartsselskabet Laserdisken ApS.

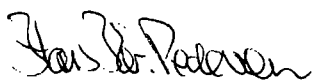
Jeg er stævnet personligt ved siden af også, så hvis FDV får medhold, vil jeg være sagsøgt for samme forhold i to forskellige sager. P.t. er jeg involveret i 3 justificationssager ved byretten, 2 kæremål ved Vestre Landsret og et kæremål ved Østre Landsret - alt sammen baseret på FDVs nye fortolkning af ophavsretsloven, som INGEN endnu har set på.

Jeg kan forstå på Retsudvalgets formand (Go' morgen Danmark), at han har fuldstændig tillid til, at dommerne hører på begge parter, inden de træffer afgørelse. Den bemærkning fik mig til at tænke på Mark Twain og mine forgæves forsøg på at blive hørt i disse sager.

Man skal passe på ikke at leve efter dogmet "*Danmark er et retssamfund*" i en sådan grad, at det står i vejen for en reel løsning af problemerne. Man bør ikke se bort fra, at dommere er mennesker, at dommere begår fejl, at det kan gå for hurtigt, at også dommere har fordomme, at nogle dommere simpelthen kommer lettere igennem dagen ved at holde med den stærke part, og at dommere kan have deres egen dagsorden, *fordi* de aldrig udsættes for kritik.

Jeg vil gerne, at I som politikere slipper dogmet et øjeblik og reelt sikrer, at Danmark *bliver* et retssamfund. Derfor har jeg sendt nogle forslag og bedt om at møde jer.

Aalborg den 9. marts 2007

Hans Kristian Pedersen

Bondefanget af byretten

LASERDISKEN: 2000 film beslaglagt over et år i Kafka-agtigt sagsforløb

Af Lars Borberg
lars.borberg@nordjyske.dk

AALBORG: - Jeg føler mig bondefanget af byretten, siger indehaveren af filmforretningen Laserdisken i Aalborg, Hans Kristian Pedersen.

- Det er en absurd situation, jeg er havnet i. Siden november 2005 har jeg haft i alt 2000 dvd-film liggende i mit eget lager i beslaglagt tilstand, mens de dag for dag taber værdi. Jeg har forsøgt at appellere beslaglæggelsen, men appelinstansen har nu svaret, at den ikke vil tage stilling til min appel, fordi jeg frivilligt har aftalt med fogeden, Dorete Bager, at opbevare filmene selv.

- Det sagde jeg ja til at gøre af rent praktiske grunde, men der blev også sagt andet. Det er bare ikke kommet med i Dorete Bagers retsbogsindføring, og det betyder nu, at jeg har mistet min juridiske appelret, siger Hans Kristian Pedersen.

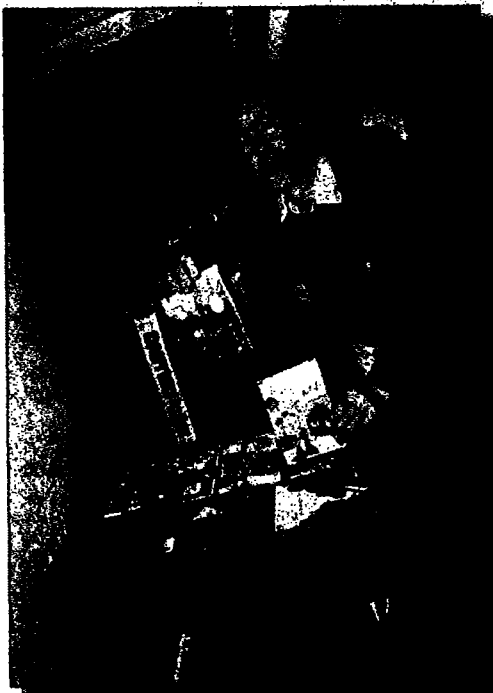
Denne sag begyndte 29. november 2005, da retsassessor Dorete Bager gik ind i Laserdiskens lokaler i Prinsensgade i Aalborg sammen med advokaten for den danske videobranch, Lars Segato. Det skete på hans begæring.

Dorete Bager forlangte på vegne af Lars Segato og den danske videobranch Laserdiskens forretningscomputerer beslaglagt sammen med et stort antal dvd'er på Laserdiskens hylde.

Lugt af monopol

- Den ny ophavsretslov fra 2002 giver de danske rettighedshavere til værker som f.eks. dvd-film ret til at forbyde andre at importere og videresælge filmene, hvis de er udgivet udenfor EU. Det skete angiveligt som et led i bekæmpelsen af parallelimport og piratvirksomhed, men det blev samtidig en mulighed for de store videofirmaer for at skaffe sig monopol lignende status på markedet.

Hans Kristian Pedersens reaktion på loven i 2002 var at skrive breve til alle de danske videoselskaber,

Hans Kristian Pedersen i Laserdiskens lagerrum med de 2000 dvd-film, der nu har været beslaglagt i snart halvandet år efter videobranchens krav til fogedretten.

FOTO: JENS MORTEN

hvori han spurgte, om de ville forbyde parallelimport af titler, de havde rettigheder til.

Overholdt forbud

- Nogle sagde ja, men andre gjorde ingenting. Vi overholdt forbuddene og lod være med at parallelimportere de film, som selskaberne havde forbudt, siger Hans Kristian Pedersen.

Det forklarede han også Dorete Bager og videoadvokaten Lars Segato, da fogedforretningen stod på i Laserdisken 29. november 2005.

- Men det var ikke nok for Lars Segato. Han forlangte, at jeg skulle fremlægge positivt dokumenteret tilladelser til at sælge. Derefter nedlagde Dorete Bager på stedet forbud mod salg af alle filmtitler, hvor medlemmer af foreningen af danske Videogramdistributører har danske rettigheder. Det ramte også film fra selskaber, der ellers ikke tidligere havde forbudt parallelimport, fortæller Hans Kristian Pedersen.

- Jeg svarede, at de ikke havde behovet at sende fogeden. De kunne bare have svaret på mit brev, sa jeg havde undgået at importere film, de havde rettigheder til. Jeg tilbød så at sende de

berørte film tilbage til mine leverandører, fortæller Hans Kristian Pedersen.

Men det var ikke godt nok.

- Lars Segato ville have filmene beslaglagt. Jeg protesterede og forklarede, at det jo ikke var piratkopier. Rettighedshaverne havde fået betaling, og filmene var købt i god tro. Det kunne vel ikke skade nogen, at de blev sendt retur til USA, hvor de godt må sælges, mente jeg, fortæller Hans Kristian Pedersen.

Men videoadvokaten Lars Segato fastholdt, at de skulle beslaglægges. Hans Kristian Pedersen forklarede nu dommeren, at dvd-film hurtigt mister deres værdi, og at de ville miste stort set hele deres værdi, hvis de blev beslaglagt under en hel retssag.

Ingen retur

- Men så erklærede Lars Segato, at den risiko var han og videobranchen parat til at påtage sig, og derefter gav Dorete Bager ham medhold. Filmene måtte ikke returneres.

Der opstod så et praktisk problem med at finde ud af, hvilke film, det drejede sig om, det er ikke så ligetil. "Kan du ikke selv klare det?," spurgte Dorete Ba-

ger mig. Hun foreslog, at jeg selv fjernede filmene fra hyldeerne og opbevarede dem under beslaglæggelsen. Det gik jeg med til, og jeg og mine medarbejdere fjernede derpå omkring 2000 film fra hyldeerne, fortæller Laserdiskens indehaver.

- Det var for så vidt okay. Men det var det efterfølgende ikke. Dorete Bager skrev bagefter i retsbogen, at der var "indgået en aftale med Hans Kristian Pedersen om at fjerne filmene fra hyldeerne med henblik på at opbevare dem". Og det var jo sandt nok - men hun skrev ikke, at Lars Segato forinden havde påtaget sig den økonomiske risiko, og hun skrev heller ikke, at hun havde afvist mit ønske om at sende filmene retur, siger han.

Dagen efter søgte Hans Kristian Pedersen sin advokat for at appellere afgørelsen, og siden har han kæmpet i retssystemet for at få beslaglæggelsen ophævet. Efter mere end et år er det så endelig afgjort, at retten ikke vil tage stilling til hans appel, fordi der står i retsbogen, at han frivilligt har indgået en aftale.

Bondefanget

- Det er her, jeg føler mig bondefanget, siger Hans Kristian Pedersen.

- Det er da klart, at jeg ikke frivilligt har indgået denne aftale. Jeg var meget uenig med dommeren, som trods min protest forbad mig at returnere filmene. Men jeg opførte mig pænt og respekterede, at det var hende, der bestemte. Så jeg besluttede at opføre mig voksent og fremkommeligt og hjælpe hende med det praktiske arbejde i stedet for at smide med maling og brosten. Men så meget mere urimeligt og uværdigt synes jeg også det er, at jeg nu også skal straffes for det. Hun har slet og ret taget mig ved næsen ved ikke at skrive hele sandheden i retsbogen, siger Hans Kristian Pedersen.

Han har nu besluttet at gå til Retten i Aalborg i et forsøg på at få rettet fejlen.

Laserdiskens ejer skal og skal ikke for retten

BESYNDERLIGT: Hans Kristian Pedersens forretning og navn er nævnt som sagsøgte, men han er ikke stævnet

Af Lars Borberg

lars.borberg@nordjyske.dk

AALBORG: Hans Kristian Pedersen, indehaver af videobutikken Laserdisken i Aalborg, skal og skal ikke for retten i dag, onsdag. Skal, fordi hans forretning og hans navn er nævnt som sagsøgte, skal ikke, fordi han ikke er stævnet.

Han er hovedperson i en sag, hvor han bliver sagsøgt af videobranchen i Danmark, FDV, i forbindelse med en fogedforretning mod hans butik i november 2005.

Fogedforretningen førte til beslaglæggelse af både firmaets computere og 2000 dvd-film, som videobranchens advokat fastholdt var omfattet af den ophavsretslov fra 2002, som sætter grænser for, hvem der må importere og sælge

f. eks. film.

- Det ironiske er, at videobranchen i første omgang rettede sit angreb mod Laserdisken ApS, selv om anpartsselskabet faktisk var tomt og dets virksomhed overgået til mig som privatperson næsten halvandet år før fogedforretningen. Jeg har endda gjort retten opmærksom på dette for længe siden, og det har også fremgået af min korrespondance med videobranchen, men alligevel har man altså trods en forberedelsestid på over et år, ventet til sidste øjeblik, lige før den afsluttende domsforhandling i sagen med at inddrage mig som nr. to part - og bare ved at anføre det i et processkrift.

Laserdisken blev kørt som et anpartsselskab med Hans Kristian Pedersen som direktør frem til juni

2004.

Derefter købte han selskabets aktiver og har siden drevet Laserdisken som en personlig virksomhed.

Trick

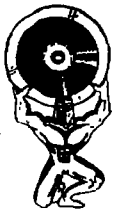
- Det er en besynderlig situation at være i. Jeg forstår selvfølgelig godt, at de gør det på den måde. Når de nu pludselig anfører mig som sagsøgt nr. to i et processkrift, er det formentlig fordi, de omsider har fundet ud af, at anpartsselskabet er tomt og uden aktiver, så udsigterne til at få erstatning er små.

- De kan få mere ud af at gøre mig personligt ansvarlig for selskabets aktiviteter. Derfor dette trick. I begge sager kræver branchen erstatning baseret på sin egen fortolkning af ophavsretsloven.

- Men det forunderlige

er, at jeg ikke er stævnet i sagen. Jeg er end ikke indkaldt til mødet i sagen. Jeg har oplevet meget med retsvæsenet efterhånden, takket være videobranchen, men jeg har ikke hørt om fortilfælde, hvor nogen er blevet part i en retssag uden at blive stævnet, forklarer Hans Kristian Pedersen.

- Det helt forunderlige er, at der allerede er anlagt en separat sag mod mig for samme forhold. Det betyder så, at jeg kommer til at stå som anklaget for samme forhold i to forskellige sager, hvis videobranchens advokater får deres vilje. Der er vel grænser for, hvor mange gange man kan kappe hovedet af en mand, siger Hans Kristian Pedersen.

23/1 - 2006

Svarskrift

I 5. afdelings sag nr. BS 5-2181/2005
ved Retten i Aalborg:

Foreningen af danske Videogramdistributører (FDV)
v/advokat Johan Schlüter
Sundkrogsgade 9
2100 København Ø

mod

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

Det præciseres, at Laserdisken ApS overdrog alle aktiviteter tilbage til Laserdisken, v/Hans Kristian Pedersen med virkning fra 1/7-2004. Laserdisken ApS er idag et tomt selskab, så et fogedforbud rettet mod anpartsselskabet giver ingen mening.

Da sagen begæres afvist under alle omstændigheder, er der ikke herved taget stilling til eventuelle konsekvenser af den formelle fejl.

Processuelle meddelelser skal sendes til Laserdisken, Att: Hans Kristian Pedersen, Prinsensgade 38, 9000 Aalborg.

Påstand:

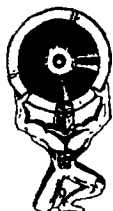
Afvisning.

Anbringender:

Det gøres gældende

- at den ændrede § 19, stk. 1 i ophavsretsloven ikke kan anvendes mod mig
- at mine rettigheder jfr. EF-traktaten er krænket af fogedforbudet
- at princippet om EU-rettens forrang fremfor nationale bestemmelser skal fastholdes
- at mine rettigheder jfr. Den europæiske Menneskeretskonvention er krænket
- at der ikke kan nedlægges fogedforbud efter en lov af tvivlsom gyldighed
- at jeg ikke har krænket sagsøgers rettigheder, som påstået
- at fogedforbudet, bevissikringsundersøgelsen og stævningen ikke har andet formål end at chikanere mig som konkurrent og politisk modstander.

Der tages forbehold for senere at nedlægge påstand om erstatning.

Aalborg 13.07.2006

Vestre Landsret
Gråbrødre Kirkestræde 3
8800 Viborg

VL. B-2787-05, Laserdisken mod FDV - Faktiske omstændigheder

1) *Laserdiskens ejerforhold.*

Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen er en personligt ejet virksomhed (CVR-nr. 10 19 42 45). Virksomheden blev etableret i juni 1984. Hovedbeskæftigelsen er salg af film og udstyr til at fremvise film på det til enhver tid bedst egnede videosystem.

Laserdisken ApS (CVR-nr. 21730599) beskæftigede sig med salg af film i perioden juli 1999 til juni 2004. Siden juni 2004 har selskabet været tomt.

Ransagning blev foretaget hos Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen og *ikke* selskabet Laserdisken ApS, der i november 2005 ikke havde aktiver eller salgsmæssige aktiviteter.

2) *Laserdiskens historiske konflikt med FDV, Part 1 - eksistensgrundlaget.*

Laserdisken blev etableret i 1984 med det formål at bringe LaserDisc-systemet til Danmark, idet branchen havde besluttet *ikke* at gøre det. Laserdiskens formål og eksistensberettigelse er at give danskerne filmtilbud, de ikke ville få uden Laserdisken, dvs. Laserdisken tilbyder især udgivelser, som supplerer den danske branches udgivelser.

I sagens natur er Laserdisken og FDV direkte konkurrenter på videomarkedet.

3) *Laserdiskens historiske konflikt med FDV, Part 2 - udlejningskonflikten.*

Den første konflikt opstod i 1992, fordi Laserdisken i markedsføringsøjemed og i samarbejde med den engelske udgiver havde påbegyndt udlejning af LaserDiscs. FDV mente, at udlejning af importerede videofilm krænkede deres rettigheder. Jeg nægtede frivilligt at respektere FDVs krav, men FDV fik medhold af byretten og landsretten. Hele sagen varede mere end 10 år og kostede mig adskillige hundrede tusind kroner i sagsomkostninger og erstatning til FDV.

4) *Laserdiskens historiske konflikt med FDV, Part 3 - leveringsnægtelse.*

I januar 1992 besluttede FDV på et møde med flertalsafgørelse at opsigte forhandleraftalen med Laserdisken og at iværksætte leveringsnægtelse mod Laserdisken. Laserdisken har siden købt de fleste danske udgivelser fra grossister og andre videoforhandlere.

5) *Laserdiskens historiske konflikt med FDV, Part 4 - pression mod leverandørerne.*

Flere af mine danske leverandører har på forskellige tidspunkter fortalt, at de er blevet bedt om *ikke* at levere til Laserdisken. De har som regel leveret alligevel, fordi FDV ikke har mulighed for at kontrollere, hvem de enkelte forretninger handler med. En enkelt dansk leverandør har som følge af påbud fra medlemmerne i FDV indstillet samarbejdet med Laserdisken.